SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 459/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti JUDr. R. K., B., zastúpeného obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 11750/2012, Rvp 11751/2012, Rvp 11752/2012, Rvp 11753/2012, Rvp 11754/2012, Rvp 11755/2012, Rvp 11756/2012, Rvp 11757/2012, Rvp 11758/2012, Rvp 11759/2012, Rvp 11760/2012, Rvp 11761/2012, Rvp 11762/2012, Rvp 11763/2012, Rvp 11764/2012, Rvp 11765/2012, Rvp 11766/2012, Rvp 11767/2012, Rvp 11768/2012, Rvp 11769/2012, Rvp 11770/2012, Rvp 11771/2012, Rvp 11772/2012 a sp. zn. Rvp 11773/2012 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Galanta sp. zn. 26 Er/785/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 17 Er/800/2009 z 15. marca 2012, sp. zn. 17 Er/242/2008 z 19. marca 2012, sp. zn. 24 Er/807/2008 z 19. marca 2012, sp. zn. 5 Er/1346/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 26 Er/1193/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/1146/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/1105/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 5 Er/1027/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 17 Er/1028/2010 z 15. marca 2012, sp. zn. 26 Er/928/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 24 Er/671/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 24 Er/675/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 17 Er/499/2010 z 15. marca 2012, sp. zn. 24 Er/424/2010 zo 16. marca 2012,

sp. zn. 17 Er/391/2010 z 15. marca 2012, sp. zn. 26 Er/391/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/2/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 20 Er/889/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 5 Er/878/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/590/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/212/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/213/2009 z 19. marca 2012 a sp. zn. 24 Er/4/2009 zo 16. marca 2012 a jeho postupom v týchto konaniach a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti JUDr. R. K. vedené pod sp. zn. Rvp 11750/2012, Rvp 11751/2012, Rvp 11752/2012, Rvp 11753/2012, Rvp 11754/2012, Rvp 11755/2012, Rvp 11756/2012, Rvp 11757/2012, Rvp 11758/2012, Rvp 11759/2012, Rvp 11760/2012, Rvp 11761/2012, Rvp 11762/2012, Rvp 11763/2012, Rvp 11764/2012, Rvp 11765/2012, Rvp 11766/2012, Rvp 11767/2012, Rvp 11768/2012, Rvp 11769/2012, Rvp 11770/2012, Rvp 11771/2012, Rvp 11772/2012 a sp. zn. Rvp 11773/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 459/2012.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 24. augusta 2012 doručené sťažnosti JUDr. R. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vedené pod sp. zn. Rvp 11750/2012, Rvp 11751/2012, Rvp 11752/2012, Rvp 11753/2012, Rvp 11754/2012, Rvp 11755/2012, Rvp 11756/2012, Rvp 11757/2012, Rvp 11758/2012, Rvp 11759/2012, Rvp 11760/2012, Rvp 11761/2012, Rvp 11762/2012, Rvp 11763/2012, Rvp 11764/2012, Rvp 11765/2012, Rvp 11766/2012, Rvp 11767/2012, Rvp 11768/2012, Rvp 11769/2012, Rvp 11770/2012, Rvp 11771/2012, Rvp 11772/2012 a sp. zn. Rvp 11773/2012, ktorými namietal porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 26 Er/785/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 17 Er/800/2009 z 15. marca 2012, sp. zn. 17 Er/242/2008 z 19. marca 2012, sp. zn. 24 Er/807/2008 z 19. marca 2012, sp. zn. 5 Er/1346/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 26 Er/1193/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/1146/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/1105/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 5 Er/1027/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 17 Er/1028/2010 z 15. marca 2012, sp. zn. 26 Er/928/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 24 Er/671/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 24 Er/675/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 17 Er/499/2010 z 15. marca 2012, sp. zn. 24 Er/424/2010 zo 16. marca 2012, sp. zn. 17 Er/391/2010 z 15. marca 2012, sp. zn. 26 Er/391/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/2/2010 z 19. marca 2012, sp. zn. 20 Er/889/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 5 Er/878/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/590/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/212/2009 z 19. marca 2012, sp. zn. 26 Er/213/2009 z 19. marca 2012 a sp. zn. 24 Er/4/2009 zo 16. marca 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) a jeho postupom v týchto konaniach.

Sťažovateľ je súdnym exekútorom, ktorý vykonáva exekučnú činnosť podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) aj pre obchodnú spoločnosť P., s. r. o., B., s ktorou bol v pracovnom pomere do 5. júna 2007. Okresný súd napadnutými rozhodnutiami rozhodol o jeho vylúčení z vykonávania exekúcií z dôvodu jeho zaujatosti voči uvedenej spoločnosti ako oprávnenému, čím mal zasiahnuť do ním označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru, práva podľa dodatkového protokolu a mal porušiť aj označený článok ústavy; sťažovateľ preto navrhol napadnuté rozhodnutia okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej tvrdil, že k porušeniu jeho označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru, práva podľa dodatkového protokolu a označeného článku ústavy došlo aj napadnutým postupom okresného súdu v označených konaniach.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11750/2012, Rvp 11751/2012, Rvp 11752/2012, Rvp 11753/2012, Rvp 11754/2012, Rvp 11755/2012, Rvp 11756/2012, Rvp 11757/2012, Rvp 11758/2012, Rvp 11759/2012, Rvp 11760/2012, Rvp 11761/2012, Rvp 11762/2012, Rvp 11763/2012, Rvp 11764/2012, Rvp 11765/2012, Rvp 11766/2012, Rvp 11767/2012, Rvp 11768/2012, Rvp 11769/2012, Rvp 11770/2012, Rvp 11771/2012, Rvp 11772/2012 a sp. zn. Rvp 11773/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľa a okresného súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K veci samej

Ústavný súd sa najskôr pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zaoberal otázkou, či sú naplnené predpoklady meritórneho prerokovania ústavnej sťažnosti podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a dospel opätovne k záveru, že ju podala osoba zjavne neoprávnená podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uvedené ustanovenie v záujme racionality a efektivity konania pred ústavným súdom dáva tomuto súdu kompetenciu posúdiť „prijateľnosť“ návrhu predtým, ako dospeje k záveru, že o návrhu rozhodne

meritórne nálezom, pričom ide o špecifickú a relatívne samostatnú časť konania, ktorá ešte nemá charakter kontradiktórneho konania, keď ústavný súd môže obvykle rozhodnúť bez ďalšieho, len na základe obsahu napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej moci a údajov obsiahnutých v samotnej sťažnosti.

Súdny exekútor má pri výkone exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa. Tento svoj status získal podľa Exekučného poriadku. Podľa § 2 ods. 1 Exekučného poriadku je exekútor štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí. Podľa ustanovenia § 5 Exekučného poriadku má exekútor pri výkone exekučnej činnosti ako výkonu verejnej moci postavenie verejného činiteľa. Z uvedeného vyplýva, že Exekučným poriadkom preniesol štát časť výkonu svojej moci – špecificky moci súdnej, ktorej súčasťou je aj exekučné konanie – na súdnych exekútorov. Nimi sú síce fyzické osoby, avšak táto skutočnosť má význam len právne-technický či organizačne-inštitucionálny. Z hľadiska funkcionálneho vykonávajú tieto osoby štátnu moc, resp. moc súdnu. Preto ak exekútor vykonáva funkcie, ktoré by inak bol povinný vykonať štát, resp. súd, je pri výkone zverenej štátnej moci povinný rešpektovať a dbať na základné práva tých osôb, vo vzťahu ku ktorým prenesenú štátnu moc vykonáva; rovnako tak pre tieto osoby musí platiť rovnaký štandard ochrany ich základných práv ako v konaní pred súdmi.

Z uvedených skutočností vyplýva, že súdny exekútor nemá aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu, ktorým ho súd vylúčil z vykonávania exekúcie v daných veciach pre jeho pomer k účastníkovi konania (oprávnenému) v zmysle ustanovenia § 30 Exekučného poriadku. V takomto prípade je objektom rozhodovania o vylúčení a sám ako súčasť súdnej moci nie je nositeľom žiadnych základných práv, a to ani v záujme ochrany účastníka exekučného konania (oprávneného), preto ústavný súd jeho sťažnosť odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou bez toho, aby sa pritom bližšie zaoberal jeho obšírnou právnou argumentáciou, obdobne ako to bolo v prípade jeho sťažností vedených na ústavnom súde napr. pod sp. zn. I. ÚS 478/2011, sp. zn. III. ÚS 151/2012 a sp. zn. III. ÚS 211/2012 (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2012